12de JAARGANG
No. 1746

De Arubaanse Courant

VRIJDAG 2 OCT. 1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen. — (Tel. thuis 1824) Abonnement ƒ 2.50 per maand

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel. 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel 1277.

Bestuur getuigt in sluitende begroting van belangstelling voor grootscheepse bevordering van Touristenverkeer

Nieuw havenkantoor voor Oranjestad; aandacht voor goedkoper waterdestillatie-methode

Over de Eilandsbegroting, welke gisteren aan de Raadsleden werd toegezonden, kan men zich op verschillende punten verheugen. Aruba heeft wederom een sluitende begroting, zonder dat nieuwe belastingen of belastingverhogingen nodig waren en het Bestuurscollege is toch met verschillende belangrijke voorstellen gekomen, welke direct verband houden met de volkswelvaart. Natuurlijk blijft er nog veel te wensen over en kan men zich nog geen volledig beeld vormen van de bestuursplannen, voor de suppletoire begroting, welke mogelijk op heden nog zal worden ingediend, bekend is.

Intussen kunnen wij ons er over verheugen, dat het Bestuur een post heeft voorgesteld, groot ƒ 25.000.—, bedoeld als storting in het fonds voor de bekostiging van onderstanden bij wijze van pensioen. Deze gelden zijn bestemd voor de Gouvernementsarbeiders, die de dienst verlieten of nog verlaten moeten en geen recht hebben op pensioen. Uit dit fonds zal men een soort noodpensioen kunnen uitkeren. Wij verwachten, dat ook op de suppletoire begroting van dit jaar nog een post voor dit zelfde doel zal worden uitgetrokken.

Verder treffen wij op de begroting 1954 een post bestemd voor het bouwen van een nieuw havenkantoor, dat een plaats zal vinden ten Westen van de haven en zodanig gebouwd zal worden, dat men er een goed overzicht heeft op het gehele havencomplex en op de beide haven ingangen. Niemand zal betwisten, dat de bouw van een havenkantoor dringend noodzakelijk is.

Ook de Openbare Gezondheidsdienst zal eindelijk een waardige behuizing krijgen. Het Bestuur stelt voor het gebouw waarin thans de Leeszaal en Bibliotheek gevestigd zijn, om te bouwen voor de Gezondheidsdienst. Door verbouwing en uitbreiding zal men er alle takken van deze dienst kunnen onderbrengen. (Behalve het Laboratorium, dat tot de Landsdienst blijft behoren).

Een belangrijk bedrag wordt uitgetrokken voor de voortzetting van de verbeteringswerkzaamheden aan het vliegveld. Hierdoor zal het mogelijk zijn de tweede startbaan geheel gereed te maken.

San Nicolas krijgt, indien de begroting wordt goedgekeurd, een nieuwe Brandweergarage en het distributienet van de waterleiding zal opnieuw worden uitgebreid.

Interessant is het postje, groot ƒ 5000, bestemd om de kosten te bestrijden, verbonden aan het bestuderen van plannen voor een meer economische methode van waterwinning. Wij menen hieruit te mogen concluderen, dat de studie, die de heer Van Drimmelen maakte, heeft uitgewezen, dat er op dit gebied wel iets valt te doen en het daardoor gewenst is voort te gaan met het onderzoek. Zoals bekend, wordt zowel in Nederland als Amerika gezocht naar goedkopere methoden voor het destilleren van zeewater. In Amerika zouden de plannen vooral gaan in de richting van het zoeken naar een toepassing van de atoomenergie, terwijl men in Holland op de goede weg is om de zonnewarmte te gebruiken bij het destillatieproces.

Ook de Hotelplannen behouden de aandacht van het Bestuur. Werden de gelden voor een „Basiroeti" ontwerp begroot op de suppletoire begroting 1953 en wel uit de „meevaller", die het eiland heeft, op de begroting 1954 is een P.M. post geraamd, bestemd voor overheidssteun bij de eventuele bouw van 'n groot project, vermoedelijk in de geest van de zg. Covaplannen. De grootte van het bedrag kan uit de aard der zaak niet van te voren worden bepaald, reden waarom er pro memorie begroot werd. De financiering stelt het bestuur zich voor te regelen door een Obligatielening, aldus lezen wij in de Memorie van toelichting.

Ten aanzien van de financiële situatie lezen wij in de M.v.T. onder meer:

In de aan de eilandsraad voorgelegde ontwerp-begroting worden de geraamde uitgaven geheel door de te verwachten ontvangsten gedekt. Het totaalbedrag der op de Gewone Dienst geraamde uitgaven bedraagt f. 12.260.115,-. De Gewone Dienst sluit met een voordelig saldo van f. 2.329.224,-, hetwelk gestort wordt in het „Algemeen Financieringsfonds voor werken van blijvende aard." Ter financiering van de voor het jaar 1954 geraamde uitgaven op de Kapitaaldienst, welke in totaal f. 2.445.040,- bedragen, wordt uit dit Financieringsfonds een bedrag van f. 2.151.440,- aangewend, dat als bijdrage aan de Kapitaaldienst is opgebracht.

De aandacht dient erop te worden gevestigd, dat de opbrengst wegens winstbelasting belangrijk is gedaald. In verband met de verminderde uitvoer van producten door de plaatselijke oliemaatschappijen moet namelijk gerekend worden op een verlaging van de door deze maatschappijen in 1954 verschuldigde winstbelasting met een bedrag van f. 500.000,-.

Dat niettegenstaande deze belangrijke verlaging der inkomsten, het totaal der voor 1954 geraamde ontvangsten slechts f. 88.952,- minder bedraagt dan in 1953, is verklaarbaar door de vermeerderde opbrengst van diverse andere belastingen. Bij het opstellen der begroting voor 1953 werd nl. rekening gehouden met het feit dat, aangezien verschillende aanslagen voor in 1953 verschuldigde belastingen in de tweede helft van het jaar zouden gereedkomen, een deel dezer belastingen pas in 1954 zou kunnen worden geïnd en derhalve ten gunste van de begroting voor 1954 zou komen.

Zodoende zullen de ontvangsten in 1954 meer bedragen dan in 1953. De inmiddels ingediende ontwerp-landsbegroting voor 1954 is sluitend gebleken, zodat in vermeld jaar een bijdrage van de eilandgebieden Aruba en Curacao aan het land niet nodig zal zijn.

De verwachting is echter gewettigd, dat in 1955, wanneer practisch alle over vorige jaren verschuldigde belastingen en retributiën, het land toekomende, geïnd zullen zijn, het land niet in staat zal blijken zijn uitgaven met de „eigen" middelen te dekken, tenzij nieuwe middelen kunnen worden gevonden. In verband hiermede meent het College andermaal de aandacht te moeten vestigen op de bezwaren, verbonden aan het stelsel van verdeling van belastinggebied en financiering van de landsuitgaven, als in de Eilandenregeling neergelegd. Het gevolg daarvan is niet alleen, dat het eilandgebied niet geheel vrij is in de bepaling van zijn eigen belasting- en begrotings-politiek, doch ook dat het financiële en begrotingsbeleid van het land het beleid van de eilandgebieden kan doorkruisen en het eilandelijke begrotingsevenwicht onmogelijk kan maken, e.q. verstoren.

Wij hebben hierboven enkele hoofdpunten uit de begroting genoemd en stellen ons voor de komende dagen meer uitvoerig op deze materie terug te komen.

Intussen willen wij er gaarne op wijzen dat door het Bestuurscollege en vooral door Financien veel werk is verzet om deze begroting tijdig klaar te krijgen. Wij troffen verschillende technische verbeteringen aan en in het algemeen is de begroting zeer overzichtelijk samengesteld. Een woord van lof is ook op zijn plaats aan het adres van de drukkerij, die dit moeilijke werk keurig verrichtte.

Het is verheugend dat zelfs deze betrekkelijk ingewikkelde drukwerken tegenwoordig op Aruba zelf kunnen worden verricht. De Memorie van toelichting is nog in gestencilde vorm, maar werd door de drukkerij voorzien van een omslag en tevens op solide wijze ingebonden.

Intussen hangt rond de vergadering van hedenmiddag een zeker waas van geheimzinnigheid. „Een vogeltje" vertelde ons, dat het moeilijk zal zijn quorum te vormen. Bovendien zagen wij gisteren de Heer Geerman naar Caracas vertrekken voor een particulier bezoek. Morgen vertrekt de Heer Goedhoop met vacantie naar Suriname... en zo zal het steeds moeilijk worden quorum te vormen en... de blijkbaar netelige zaken van het verzoeken van een gedeputeerde en het verlenen van dispensatie aan de Heer Petronia te regelen...

Gelijkstelling lokale en geïmporteerde arbeidskrachten brengt onstpanning in Amerikaans-Panamese betrekkingen

Amerika geeft bepaalde stroken land terug

WASHINGTON. - Twee belangrijke wrijvingspunten in de relaties tussen de Verenigde Staten en Panama zijn gisteren weggenomen, blijkens een gezamenlijke verklaring van president Eisenhower en president Remon van Panama, aan het eind van diens driedaags bezoek aan de Amerikaanse hoofdstad.

President Eisenhower verklaarde, dat maatregelen zullen worden genomen, opdat in de toekomst de mogelijkheden voor en de behandeling van de Panamezen en de Amerikaanse burgers, die in Panamese kanaalzone de werken gelijk zullen zijn. De Amerikaanse president gaf voorts de verzekering dat de voorrrechten van de Amerikanen bij het verkrijgen van een betrekking en ten opzichte van de salariering eveneens opgeheven zullen worden. Ook zeide hij, dat Panama teruggeven zal worden die landerijen, die aanvankelijk gereserveerd waren voor uitbreiding van het kanaal, maar die thans niet nodig zijn gebleken. Hij zeide dat het de wens van de Verenigde Staten is verder samen te werken met de Panamese regering om te komen tot een verdere ontwikkeling van de Panamese nationale economie.

President Remon verklaarde, dat Panama zich volkomen solidair voelt met de Verenigde Staten.

Taft-Hartley-wet van toepassing

NEW YORK. - Blijkens een mededeling van de leiding van de staking in de Amerikaanse havens aan de Oostkust ligt het werk in alle havens langs deze kust van Maine tot Virginia stil. Het sleepbootpersoneel staakt uit solidariteit met de havenarbeiders eveneens. Op de voornaamste kaden wordt door stakers gepost, maar er hebben zich geen incidenten voorgedaan.

President Eisenhower benoemde een commissie van onderzoek van drie leden met aan het hoofd de vroegere directeur van de Federale Verzoenings- en Bemiddelingsdienst, David Cole. Deze commissie moet voor 5 October middernacht aan de president verslag hebben uitgebracht. Nadat de president dit verslag heeft ontvangen, kan hij aan het departement van justitie opdragen de staking bij rechterlijk bevel 80 dagen op te schorten opdat intussen pogingen kunnen worden gedaan om tot een vergelijk te komen.

Waar is Irene Rosser?

Moedige verpleegster vecht tegen onrecht

Het schandaal begint

Acht dagen later, op Pasen, 5 April 1953, stierf Donald Harrison.

Dat was het begin van een van de grootste schandalen, die Engeland sedert jaren ooit heeft geschokt. Zoals het in een echte democratie hoort, is een mensenleven in Engeland iets heiligs. Zoals de politie-agenten zelfs in de misdadigersbuurten van Londen geen wapen mogen dragen, ten einde niet het leven van een dief of inbreker in gevaar te brengen - precies zo eist de Engelsman van alle officiële instellingen dat het leven van de enkeling onder alle omstandigheden beschermd dient te worden. De omstandigheden van de dood van artillerist Harrison zouden nooit bekend zijn geworden wanneer John Nicholson en Irene Rosser op die regenachtige voorjaarsavond in de gang van het Moston Hall hospitaal niet een gelofte hadden afgelegd. Deze avond zou vèrstrekkende gevolgen hebben; deze gelofte van twee jonge mensen schokte heel Engeland.

Op de avond van 28 Maart 1953 ontmoette John Nicholson zijn verloofde, de leerlingverpleegster Irene Rosser, opnieuw in de gang

SCHANDAAL IN HOSPITAAL BRENGT ENGELAND IN BEROERING

van het militaire hospitaal Moston Hall. Even later keerde Nicholson naar de zaal terug, en kroop in bed. In het bed naast hem lag Harrison plat op zijn rug naar het plafond te staren. Zijn gezicht was vertrokken. Het was niet meer het opgewekte jongensgezicht van een achttienjarige. Zijn lippen waren als was en zijn gezicht was vlekkerig, verhit, en had een gekwelde uitdrukking.

John Nicholson boog zich over hem heen. „Donald, kan ik iets voor je doen?"

Donald Harrison scheen hem niet te horen.

Nicholson legde zijn hand op de onrustige handen die op de deken lagen. „Hoor je mij, Donald?" vroeg hij. „Ik ben John Nicholson, ik lig naast je. Ik ben je vriend......", voegde hij er aan toe.

„Vriend......!" Harrison stiet het woord uit alsof het een vloek was. „Ik heb geen vriend, ik......" Zijn woorden stierven weg.

De volgende dag was het Zondag. Op Zondag was het bezoekdag. Van 's ochtends af was het druk op zaal 12. Miss John, de zaalzuster, had deze dag vrij. De soldaten, die op mochten staan, hielpen hun bedlegerige kameraden met het wassen en scheren. Donald Harrison was in bed blijven liggen en John Nicholson maakte van de afwezigheid van de zaalzuster gebruik om Harrison heet water en zeep te brengen.

Juist op dit ogenblik verscheen majoor Hobson, de afdelingsarts, en een van zijn assistenten voor de doktersvisite. Hij liep direct op Harrisons bed af. De zieke trachtte rechtop te gaan zitten. Hij kreunde.

„Waarom ben je niet opgestaan, Harrison?" vroeg hij bits.

„Ik...... ik voelde me niet goed, majoor, Ik heb pijn in......"

„Ik heb je niet gevraagd waar of je pijn hebt, maar waarom je niet bent opgestaan. Wie heeft je dat waswater gebracht?"

De jonge soldaat trachtte iets te stamelen. „Ik......"

John Nicholson trad naar voren. „Ik heb hem het water gegeven, majoor. Harrison is echt ziek. Hij heeft de hele nacht......"

De afdelingsarts viel hem ruw in de rede. „Nicholson," zei hij, „ik hoop dat het niet je bedoeling is om gestraft te worden. Als het vandaag niet Zondag was, zou ik je op rapport laten komen. Ik zeg jou en de andere soldaten hier op de zaal voor de laatste maal, dat niemand Harrison mag helpen. - Niemand mag ook maar een vinger voor hem uitsteken! Als hij niet opstaat voor het eten, krijgt hij niets te eten. De volgende, die zich hier niet aan houdt, komt onmiddellijk op rapport. Begrepen?"

John Nicholson zweeg.

„Ik vraag of je het begrepen hebt, soldaat Nicholson?"

Nicholson beet de tanden op elkaar. Langzaam antwoordde hij: „Tot uw orders, majoor. Ik heb het begrepen."

Twee dagen later, op Dinsdag 31 Maart, kwam het opnieuw tot een scène op zaal 12. Elke Dinsdag deed de directeur van het militaire hospitaal, overste Alfred Gleave, zijn ronde. Overste Gleave was in 1934 als stafarts in het leger gekomen en was verscheidene malen bevorderd en onderscheiden.

Op deze Dinsdag kwam hij tegen elf uur des morgens op zaal 12, gevolgd door zijn staf van afdelingsartsen en assistenten. Hij liep van het ene bed naar het andere en sprak telkens enkele woorden met de patienten. Toen hij bij John Nicholson's bed kwam, vroeg hij: „Alles in orde, Nicholson? Zou je in de loop van de week terug willen naar de troep?"

Nicholson stond in de houding.

„Tot uw orders. Ja graag, overste. En als u mij toestaat een opmerking te maken......"

„Ga je gang......"

„Het betreft niet mijzelf, maar een kameraad, artillerist Harrison. Hij......"

„Een ogenblik," viel majoor Hobson hem in de rede. Hij begon tegen Gleave te fluisteren. Gleave keek eerst naar Harrison en toen weer naar Nicholson.

„Je belangstelling voor je kameraad siert je, Nicholson," zei hij ten slotte, „maar ik geloof dat je de zorg voor hem wel aan ons over kunt laten." Overste Gleave liep door naar de andere bedden en verliet de zaal.

Toen Nicholson zich over het bed van zijn buurman heen boog, fluisterde Harrison: „Bedankt kameraad..."

Nicholson zocht naar woorden. Harrison ademde moeizaam. Ten slotte fluisterde hij hees: „Voor het geval dat ik het hoekje om ga, Nicholson, moet je m'n moeder vertellen wat ze met mij gedaan hebben. En zeg het ook tegen de anderen......"

Nicholson mompelde onbeholpen: „Klets niet, Harrison! Een kerel als jij het hoekje omgaan! Natuurlijk zal ik spektakel maken over de manier waarop ze je behandelen. Dat beloof ik je. Ik zal het je moeder vertellen. Maar wie bedoel je met die anderen, die ik het moet vertellen?"

(Vervolg op pag. 4)

Van Dit en Dat

WE HEBBEN ONS dat zo eens proberen voor te stellen... die sollicitanten, die op zegel bij het Bestuurscollege moeten worden ingediend. Nu hangt het er maar van af, wat voor sollicitanten het zijn, maar wij kunnen ons situaties voorstellen, weet ge, waarin charmante meisjes, voorzichtig op de zegeltjes (vastgeplakt?) worden binnengedragen en, geloof ons vrij, wij zouden dan graag onze plaats willen verruilen, met die van de personeelschef, die deze sollicitanten vast en zeker graag en voorzichtig in ontvangst zal nemen. Het is zoet dromen over dergelijke situaties.

Jammer, dat de werkelijkheid zo rauw is en dat de correctieduivel ons meest meer narigheid, dan plezier geeft. We zullen het daarom moeten houden, NIET op die prille meisjes, die op zegel geplakt worden binnengedragen, maar inplaats van de sollicitanten aan de SOLLICITATIES OP ZEGEL. Daar moet de personeelschef het dan maar mee doen. Onze (charmante) correctrice heeft ons verzocht aan alle lezers en lezeressen haar (welgemeende) verontschuldigingen aan te bieden.

—o—

MET DE JEEP op stap, kan aanstonds het boek heten, dat, wie weet, de Heren Danker en Mackus binnenkort kunnen schrijven. De twee vroegere Lago-politie employe's vertrokken gisteren per vliegtuig naar **Amerika**, waar zij zich van een jeep zullen voorzien om dan in Canada op avontuur uit te gaan. Zij willen zich daar als emigranten vestigen en gaan per jeep het land en de mogelijkheden verkennen. Goede reis en veel succes;;

—o—

MORGEN feliciteren wij met zijn verjaardag onze touristenindustrie-bevorderaar de Heer Casper C. Wever. Onze beste gelukwensen, een prettige dag en nog vele (met touristen gevulde) jaren. Lang zal hij leven.

—o—

EN dezelfde goede wensen gaan morgen uit naar de Heer Johan Rietwijk Tujeehut, die een kroon verjaardag viert. Bij het uitbrengen van de (gebruikelijke) heildronk zullen wij de wens uitspreken dat het aantal zijner jaren tenminste verdubbeld zal worden......

STATUTEN ATTA VERSCHENEN

Als bijvoegstel van de Curacaosche Courant van 25 September verschenen de statuten van de Vereniging „Aruba Table Tennis Association". Bij het indienen van de Statuten op 21 Januari 1953 was het bestuur als volgt samengesteld: b. Oduber voorzitter, J. G. de Castro Ondervoorzitter, E. Croes Secr. M. Kuiperi, 2e Secr. P. F. Putter, Penningmeester, J. Abrahams, M. Arends, C. Pierre en H. de Vries commissarissen.

Heden gaat K.L.M. Liftmaster naar Londen

DEN HAAG. Zoals gemeld, vertrekt 2 October de K.L.M. Liftmaster DC-6 „Dr ir M. H. Damme", die deelneemt aan de Christchurch-race, naar Londen Airport, waar hij overgedragen zal worden aan de Royal Aeroclub, die het toestel zal wegen, de handicap zal vaststellen en tenslotte verzegelen. Van de bemanning gaan die dag mee om te blijven tot de start gezagvoerder Kooper, de eerste officier Griffith, de eerste radiotelegrafist Kiepe, de eerste boordwerktuigkundige Van der Ham, de tweede boordwerktuigkundige Boomstra de eerste steward Hermans en de „papieren vlieger" Visser. Hen wacht waarschijnlijk een belegering van journalisten en radioreporters, want de publiciteitsagent van de K.L.M. in Engeland vertelde, dat de belangstelling daar voor de K.L.M.-vlucht met emigranten zeer groot is. De B.B.C. hoopt gezagvoerder Kooper te kunnen strikken voor het program „In town Tonight". De B.B.C. denkt voor de dag van het vertrek 50 man naar het vliegveld te dirigeren, waar ook de Nederlandse omroep aanwezig zal zijn. De schattingen over de publieke belangstelling bij de start variëren in Londen van 50.000 tot 100.000 mensen.

De passagiers van de Liftmaster vertrekken 7 October naar Londen, waar de K.L.M. hen meenemt op een sight seeing-tour. De handicap-race begint 8 October om half zes en de drie deelnemers zullen met tussenpozen van vijf minuten starten.

Voor de snelheidsrace zal het eerste vliegtuig om zes uur de lucht ingaan.

Tenslotte zullen bij de start aanwezig zijn vertegenwoordigers van de directie der K.L.M., de heer en mevrouw dr ir Damme en de consul voor de emigratie van Nieuw Zeeland. Voor het vertrek worden de bemanningen nog voorgesteld aan de hertog van Gloucester, die het startsein zal geven.

EISENHOWER NOEMT ZIJN POLITIEK POSITIEF OP VREDE GERICHT

WASHINGTON. President Eisenhower ontkende vandaag, dat het Amerikaanse buitenlandse beleid hetzij strijdlustig, impulsief was of blijk geeft van een vergaan vertrouwen in de mogelijkheid om tot een vreedzame regeling van de spanningen tussen Oost en West te komen. Hij zeide op een persconferentie te willen, dat de Amerikaanse vrienden in den vreemde begrijpen, dat de verwijten, die in deze zin tegen de Verenigde Staten zijn gericht, geenszins waarheid behelzen. Het State Departement, zo zei hij houdt zich diepgaand bezig met de vraag, hoe de spanningen in de wereld te verminderen.

Gevraagd naar de betekenis voor de wereld van de ontploffing van een waterstofbom in de Sovjet-Unie, zeide Eisenhower het Amerikaanse volk de feiten en conclusies, waartoe hij en het bestuur gekomen zijn te zullen kenbaar maken, wanneer hij zijn inzichten heeft geschift. Uiteraard, zeide Eisenhower, was de ontploffing van een waterstofbom in de Sovjet-Unie een feit van het allergrootste belang voor de wereld. De Verenigde Staten stellen nu meer dan ooit belang in het bepalen van de bedoelingen der Sovjet-Unie en de aan haar verbonden staten om te komen tot enigerlei soort door onderhandelingen verkregen toestand, waarin iedereen vertrouwen kan hebben.

BRITS-NEDERLANDSE ATHLETIEKWEDSTRIJDEN

LONDON. In het White City Stadion zijn Woensdagavond landenwedstrijden athletiek voor heren en dames gehouden tussen Nederland en Engeland, welke in twee Engelse overwinningen eindigden. De Engelse heren wonnen met 102 tegen 59 punten en de Engelse dames met 66 tegen 41 punten. Bij de heren won de Nederlander Aret de 220 yards in 22.3 seconden. De Nederlander Fikkert won het speerwerpen met 61.49 meter en de Nederlander Visser won het verspringen met 7.28 meter.

Bij de dames won de Nederlandse Willy Lust de 80 meter horden in 11.6 seconden en de Nederlandse Ans Panhorst Niessink het discuswerpen met 39.77 meter. Alle andere nummers wonnen de Engelsen.

De Nederlandse Gré de Jongh werd derde op de 880 yards in 2 min. 18.2 seconden, maar noteerde bij de doortocht van de 800 meter 2 min. 17.2 seconden, hetgeen een nieuw Nederlands damesrecord voor de 800 meter betekende.

De Tukker's Sportkroniek

De Amateur World Baseball Series

El Salvador op de laatste plaats onder Aruba geëindigd

De ploeg van El Salvador verloor laatste wedstrijd tegen Puerto Rico

Het is El Salvador niet gelukt de wedstrijd tegen Puerto Rico te winnen en zo de onderste plaats te verlaten. De Puertorikeinen die aanvankelijk een 3-1 achterstand hadden speelden deze weg en namen in de 6de inning de leiding. De wedstrijd eindigde in een 7-4 overwinning voor Puerto Rico waardoor zij de laatste plaats bijven bezetten. Aruba dat twee wedstrijden won staat een plaats boven de Salvadorenos.

SANTO DOMINGO NA VERLENGING DOOR NICARAGUA VERSLAGEN

Na felle strijd verloren de Dominicanen laatste kans

Na felle enerverende strijd, een strijd welke ruim drie uur duurde, heeft Santo Domingo na verlenging haar laatste kans verloren door met 8—7 van Niacragua te verliezen. De hele wedstrijd was een nek aan nek race. Beide ploegen gaven elkaar niets toe. Na het einde van de tweede inning was de stand 2—2, terwijl de 5de inning een aanvang nam met een 4—3 voorsprong voor Nicaragua. Aan het einde van de zesde inning hadden de Dominicanen een 5—4 voorsprong genomen doch na de 7de inning was de stand 6—6 Daar beide ploegen in de achtste inning elk een run maakten en in de 10de inning wonnen de Nicaraguinos de strijd door een run te maken en de stand op 8—7 te brengen. Santo Domingo had haar kans welke wel klein was, geheel verloren.

LABOUR PRO ERKENNING VAN STATUS-QUO

MARGATE. De afgevaardigden op het Labour-congres hebben met overweldigende meerderheid een verklaring van het partijbestuur over het buitenlandse beleid goedgekeurd. In deze verklaring, welke door de fractieleider in het parlement, Attlee, werd afgelegd, wordt o.m. gezegd, dat de partij gekant is tegen elk plan om Oost-Europa met geweld te bevrijden. Het was zijns inziens „volkomen belachelijk niet te erkennen wat de feitelijke regering van China is".

Attlee sprak zich uit voor een verenigd democratisch Duitsland. Doch er moesten pogingen worden gedaan voor volledige besprekingen met Rusland en andere landen ter regeling van het Duitse vraagstuk, alvorens dit land opnieuw te bewapenen.

PANAMA TEGEN COLOMBIA MET DE HAKKEN OVER DE SLOOT

Het scheelde gisteren in de vroege morgenuren niet veel of de Colombiaanse ploeg had het Panamese team doen struikelen. De wedstrijd welke reeds in de ochtenduren gespeeld werd had een vlot verloop. Daar de Panamezen 2 runs maakten tegen Colombia slechts een, wonnen zij deze wedstrijd op het nippertje met 2—1. Colombia is thans ook uitgespeeld en eindigde op de zevende plaats onder Puerto Rico geëindigd. De Colombianen winnen 4 wedstrijden en verloren er 6.

GUATEMALA MET 5—0 DOOR CUBA VERSLAGEN

Guatemala heeft haar laatste wedstrijd van de World Series verloren en wel tegen kampioenscandidaat Cuba. De wedstrijd stond op hoog peil en werd door Cuba met 5—0 gewonnen. Guatemala is op de 8ste plaats boven Mexico geëindigd terwijl Cuba nog een wedstrijd moet spelen tegen het sterke Panama.

Deze wedstrijd zal hedenavond plaats vinden. Venezuela dat haar laatste wedstrijd ook nog tegen Panama moet spelen zit al te wachten en een Panamese overwinning zal de Venezolanen welkom zijn.

WERELD-RECORD GEVESTIGD

De wedstrijd Colombia vs. Cuba welke Woensdagmiddag plaats vond heeft precies 1 uur en 33 minuten geduurd. Dit is de kortste tijd welke ooit op een World Serie gemaakt werd. De Cubanen en Colombianen hebben hier een wereld record gevestigd.

NEDERLANDER WAS CHIEF-UMPIRE

Bij de gistermiddag gespeelde wedstrijd Cuba tegen Guatemala was de op Curacao en op Aruba welbekende Willy Paffen, zoon van Onderinspecteur Paffen chief Umpire. Volgens de radio-omroeper was hij zeer goed. Bravo Willy.

DE STAND OP HEDEN

	gesp.	gew.	verl.	pnt.
Cuba	9	8	1	16
Venezuela	9	8	1	16
Sto. Domingo	10	7	3	14
Nicaragua	10	7	3	14
Panama	8	6	2	12
Puerto Rico	10	5	5	10
Colombia	10	4	6	8
Guatemala	10	3	7	6
Mexico	10	3	7	6
Aruba	10	2	8	4
El Salvador	10	1	9	2

ARUBA JUNIORS-BLAD VERSCHENEN

Het October nummer van het clubblad Aruba Jrs is weer verschenen. Het geheel ziet er evenals voorgaande maanden weer goed verzorgd uit. In een hoofdartikel schrijft de voorzitter de Heer Jos van der Schoot over het belang van samenwerking in de sport op Aruba, een leuze welke reeds jaren op Aruba gehoord wordt. Hij wijst dan op het mooie van de samenwerking waarbij men elkander beter leert begrijpen en waarderen. Voorts wijst de Heer van der Schoot op het belang van de samenwerking tussen de beide rivalen R.C.A. en Aruba Jrs. Een beroep wordt dan gedaan op de Aruba Sport Unie om actiever te worden, terwijl het stuk eindigt met een beroep op de reglements commissie van de A.V.B. om spoedig tot reglementswijziging te komen. Al met al is het een zeer aardig artikel met wensen welke ons en iedere werkelijke sportliefhebber uit het hart gegrepen zijn. Echter is het jammer dat van deze wensen in de practijk zo erg weinig terecht komt.

Neem b.v. de A.S.U. Hoorden wij in de maanden Juni, Juli en September van het vorige jaar ook niet deze wensen. Wij behoeven daarvoor slechts de dagbladen van deze maanden na te zien.

Wij zijn het echter volkomen met de woorden van de Heer Jos van der Schoot eens en wij hebben daarover reeds jaren geschreven. Niet alleen met woorden komt men klaar, neen er moet gewerkt worden, hard gewerkt en dan ja dan komt er mogelijk van de zaak iets terecht. Werkers moet men laten werken.

De Aruba Voetbalbond groeide in enige jaren van 7 tot ruim 40 verenigingen, terwijl de sport in het algemeen een hoogte punt bereikte. Daarom is het op Aruba van het grootste belang dat er gewerkt wordt, dat men achter hen die er met hart en ziel voor werken staat, dat men hen die hun vrije tijd voor dit doel geven blijft steunen. Wij zijn het met het hoofdartikel van de Heer van der Schoot volkomen eens en het is dan ook zeer en zeer belangrijk dat een ieder het belang van deze samenwerking inziet.

Het verenigings nieuws werd weer goed verzorgd en het is toe te juichen dat een gedeelte van het blad thans in de landstaal is gedrukt. Dit zal het contact zeker ten goede komen.

HET A.V.B.-ELFTAL NAAR CURAÇAO

Zaterdag, dus morgenmiddag, zal het Arubaanse elftal naar Curacao moeten reizen om daar tegen het Curacaose elftal te strijden om de Lion molen en Zondag om de Nublo beker.

Laten wij het beste hopen. Eendracht maakt immers macht.

Gisteravond vond in de vergaderzaal van het Stadion een bespreking plaats tussen het AVB bestuur en de spelers. Helaas zijn de keepers Tromp en Hernandez verhinderd de reis mee te maken, en in hun plaats zijn nu benoemd de Kort en Reyes.

TRAINER BROUWER

De Heer P. de Brouwer heeft bij het A.V.B. bestuur schriftelijk zijn ontslag aangeboden. Over de redenen, welke hem tot dit besluit hebben genoopt konden wij geen nadere inlichtingen krijgen.

Wij hopen dat men zo spoedig mogelijk, liefst nog voor de reis naar Curacao een andere bekwame sporsman bereid zal vinden om de training op zich te nemen. Wij denken hierbij aan een figuur als bijvoorbeeld de oud international Brokke.

EEN RECENTE FOTO uit West-Berlijn van de voedselopslag- en distributiecentra. De belangstelling voor het (gratis) Amerikaanse voedsel blijft enorm en de mensen hebben het er, ondanks het feit dat het geducht koud begint te worden, voor over soms meer dan 14 uur in de rij te staan.

IN DE GEEST VAN VIVIAN

EEN SPANNEND VERHAAL

(33)

Lewis knikte en na een paar seconden knikte Carol ook.

Asey leunde achterover in zijn stoel en dacht aan Bill's beschrijving van de eerste bestuursvergadering, die hij meegemaakt had, terwijl Colvin ook aanwezig was.

„De ouwe schurk begint met je naar de keel te vliegen. Als je terug slaat, begint hij vriendelijk met je te praten. Net denk je, dat hij eigenlijk een fijne kerel is, en ben je niet meer op je hoede... nu dan komt hij inens weer uit de hoek."

„De politie," ging Hector door, „de pers, mijn zaken, jullie zaken, onze vrienden... met dat alles moet rekening gehouden worden. Mijn advocaten zijn natuurlijk op weg hierheen, maar in alle geval moet deze zaak opgelost worden. Zijn jullie dat met mij eens?"

Asey luisterde met een half oor, toen Lewis vertelde, dat hij en Carol besloten hadden wat oude sieraden en souvenirs uit hun huisje te halen en dat zijn zakenreis naar Boston zich uitstekend leende om met een paar dagen hier aan de Cape verlengd te worden. Toen had hij Carol opgebeld en die was ook hier gekomen.

Hector daarentegen luisterde met gespannen belangstelling. Toen Lewis uitgesproken was, verzocht hij om een lijst van de dingen, die hij en Carol hadden willen halen.

Asey gaapte verstolen en duwde met zijn voet tegen de stapel kranten, die hij kort te voren juist uit het schuurtje had gehaald.

„En dan nog een paar dingen in de muursafe, boven," zei Carol. „Dat is alles."

„Wat waren dat voor dingen?" vroeg Hector.

„Moeders trouwring," zei Lewis nonchalant, „en wat kralen en andere dingetjes. Ik heb de lijst hier..."

„Juist," zei Hector, „dat wou ik net uitvinden. Dus jullie had met je moeder afgesproken hier te komen, niet?"

„Wel nee", zei Lewis, „helemaal niet. Ze schreef me in September een brief uit Spanje..."

„Geloof ik geen loot van," zei Hector.

Lewis werd vuurrood. „Als u het dan beslist moet weten," zei hij „eerst was ik niet van plan die dingen voor moeder te gaan halen. Maar toen... nu ik ben zo'n beetje verloofd en ik wou die miniaturen hebben... d.w.z. die ene van vader en moeder en die van Carol en mij. Die wou ik aan mijn meisje geven. En... nou, omdat ik geen zin had hier alleen heen te gaan, maakte ik die afspraak met Carol. En toen..."

„We wachtten, tot we dachten, dat u veilig uit de buurt was," Carol nam de wijze, waarop Hector haar broer had aangeblaft blijkbaar kwalijk. „en wilden toen die dingen uit ons huisje gaan halen. Maar we hadden er geen idee van, dat moeder weer in 't land was!"

„Zo," zei Hector. „En waar wilden jullie die dingen voor je moeder heensturen?"

„Hier," zei Lewis en haalde een brief uit zijn portefeuille. „Wilt u deze brief even lezen? Haar bankadres staat erin en de lijst van de dingen, die ze nodig had. Bovendien kunt u de datum zien, waarop de brief geschreven is."

Hector Colvin keek naar de brief en lachte.

„De enveloppe heb je niet meer, he? Waarom... wat zegt u, Mayo? Val me alsjeblieft niet in de rede!"

„Ik zeg: 'schei uit met die onzin'," zei Asey opgewekt.

De twee secretarissen keken verschrikt op.

„Jullie kunnen weggaan," zei Asey. „Smeer 'em! Basil, of hoe je heet en die andere ook. Laat jij ze even uit, Lewis? Carol, ga jij ook maar weg. Jij..."

„Beste man," zei Hector koeltjes, „ben je gek geworden?"

„U hebt gehoord, wat Talbot zei, nietwaar?"

„U hebt geen officiele baan bij de politie..."

„Dat denkt u maar," zei Asey, „doe de deur achter je dicht, Lewis. Ziezo. Nu, meneer Colvin," Asey stond op en ging vlak voor Hector staan, „nu zal ik voor de verandering eens vragen aan u gaan stellen. Waarom wilt u zo erg graag bewijzen, dat de jongelui Garth wisten, dat hun moeder hier was?"

„Dat wil ik helemaal niet bewijzen..."

„Hm... dat lag er anders duimen dik op. Het staat op uw voorhoofd geschreven met Neon-licht: 'Zie hun erin te werken, voordat je er zelf in betrokken wordt'."

Hector begon een beetje wit om zijn neus te worden, zoals Asey met vreugde constateerde.

„Maar ik ben niet..." begon Hector.

„Nee? Waarom hebt u uw zuster dan meegebracht uit Engeland, vorige November?"

„Hoe," zei de formidabele Hector en stotterde van plotseling opkomende angst, „hoe..."

„Hoe wat?"

Kindervriend Mulock Houwer eist leiding van Overheids- en particuliere zijde bij praeventief werk van bestrijding der jeugdverwaarlozing

(III)

Hoe tegenover meisjes op te treden, die alsmaar dieper afzakken, als zij weten dat men toch niet op kan treden daar ingrijpen nooit kan volgen?

Uit de jaarverslagen van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Aruba weerklinkt dezelfde melodie. Terecht wortd er in geklaagd, dat men vastloopt door een gemis aan onderwijs- en opvoedingsmogelijkheden voor debiele en moeilijk opvoedbare kinderen. Gewezen wordt op het ontbreken van een goed georganiseerde drankbestrijding en de behandelingsmogelijkheid van chronische dronkaards onder de ouders der bedreigde en sociaal-labiele jeugd.

Zowel in praeventief als in repressief opzicht voelen de stichtingen, dat zij tekort moeten schieten. Alles bij elkaar genomen een trieste geschiedenis, temeer daar het door de overheid toegepaste subsidiebeleid de stichtingen voor Reclassering en Kinderbescherming noch een gezonde start noch een ontwikkelingskans bood.

Wat nu de voogdijraad aangaat, is de toestand niet veel beter. In hoofdzaak zijn de voogdijraden op de Nederlandse Antilien een zuiver administratief orgaan gebleven. Hun invloed en actie-radius is belangrijk minder dan die van het gelijknamige instituut in Nederland. De hoofdschotel van de Antilliaanse voogdijraden bijkt de regeling der alimentatie. Praeventieve werking gaat van de voogdijraden niet uit. Ten aanzien van de kinderbecherming spelen zij geen stimulerende, evenmin een coordinerende dan wel controlerende rol.

Wat dat betreft is het vreemd dat van de kant der rechterlijke macht tot voor kort voor het instituut gezinsvoogden geen activiteit is getoond. Dat men van de wettelijke mogelijkheid geen gebruik maakte, zal waarschijnlijk zijn oorzaak vinden in de onmogelijkheid om zowel de observatie als de maatregel van vastzetting ten uitvoer te brengen. Enerzijds heeft men al te kampen met een gebrek aan gestichtsruimte, anderzijds blijkt de betalingsquaestie voor de observatie en vastzetting niet te zijn geregeld.

Het instituut van ontheffing van en ontzetting uit de ouderlijke macht vigeert wel maar de toepassing is niet bevredigend.

In 1952 vonden in Curacao zes toevertrouwingen aan de Voogdijraad plaats, veertien ontheffingen en twee ontzettingen. Het geringe aantal ontzettingen is, zoals nu welbekend mag worden verondersteld, niet voortvloeiend uit een gunstige situatie, maar integendeel het zeer ongunstige gevolg van de miserabele toestand, dat men ingrijpende maatregelen moet vermijden omdat als men ze uitlokt men met de kinderen nergens heen kan. Zo gezien wordt het werk der voogdijraden door het ontbreken der gezinsvoogdij en het onvoldoende kunnen hanteren van het instituut der opheffing en ontzetting, zeer geremd.

Samenvattend kan men zeggen dat het praeventieve werk op het gebied der bestrijding van jeugdverwaarlozing en misdadigheid in de Nederlandse Antillen uitgesproken onvoldoende wordt behartigd. Er is van overheidswege geen leiding, evenmin van particuliere zijde de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg bestaat pas kort en is ternauwernood gestart. Er is geen „planning", geen verantwoorde personeelsbezetting en outillage en alhoewel de betrokken functionarissen ijverig en toegewijd zijn, is overal merkbaar het gemis aan deskundige voorlichting. Onloochenbaar is het gevoel van defaitisme daar men telkens voor onoverkomelijke moeilijkheden staat, die omdat de financiën niet beschikbaar gesteld worden, onoplosbaar lijken.

Hoe prettig men het vond, dat men de zorgen en moeilijkheden kon voorleggen aan een door de Landsregering uit Nederland ontboden deskundige, die de opdracht had voortlichting te geven om een oplossing te vinden, tot in den treure voorspelde men dat ook zijn rapport, zoals zoveel andere deskundige rapporten, wel in een of ander archief verdwijnen zou. Bijna stereotiep was de opmerking, die men bij de verschillende diensten kon beluisteren, dat er au fond toch niets veranderen zou, alle voorlichting ten spijt.

Wordt vervolgd.

STAKING BEINVLOEDDE DE BEURS ONGUNSTIG

NEW YORK. Gisteren ontstonden op de Effectenbeurs van New York door aanhoudende winstnemingen en nieuwe nerveuze verkopen in verband met de mogelijkheid van een havenstaking (welke inmiddels inderdaad is uitgebroken —— red. ANP) aanvankelijk meest fractionele verliezen. De daling was percentueel de grootste bij de spoorwegen, maar enkele specialiteiten behaalden zowaar enkele punten winst.

In de namiddag daalden de noteringen verder en liepen le koersverliezen tot 1 punt op. De handel was echter traag. Tegen het slot ontstond nog enig herstel, waardoor uiteindelijk de koersverliezen in de meeste gevallen niet meer dan 1 punt bedroegen. De markt sloot nauwelijks prijshoudend.

Aantal verhandolde fondsen 1.043, hoger 266; lager 516, onveranderd 216; aandelenomzet 940.000; obligatieomzet $2.520.000.

De bedoeling van de staking van de havenarbeiders aan de Amerikaanse Oostkust is het scheepsverkeer geheel stil te leggen.

De verwachtingen zijn dat president Eisenhower in de loop van heden maatregelen zal nemen om de stakers weer aan het werk te krijgen.

Tot de eerste schepen die moeilijkheden ondervonden door de stakong behoren de Franse passagiersstomer „Liberte" en de Amerikaanse export stomer „Constitution".

In de afgelopen nacht om precies 12 uur zijn de havenarbeiders van 12 kusthavens, t.w. New York, Portland, Boston, Providence, New Londen, Newhaven, Bridgeport, Wilmington, Philadelphia, Chester, Balirore, en Hamptonroasl in staking gegaan.

De regering overweegt de toepassing van de Taft-Hartleywet, waardoor een uitstel van de staking van 80 dagen kan worden gelast.

HOGE HAVENKOSTEN JAGEN CLIENTEN WEG

BRUSSEL. Het bekende Belgische staalbedrijf Ougree Marihaye, heeft besloten als gevolg van de hoge tarieven, die in de Antwerpse haven gelden, erts voortaan niet meer over Antwerpen doch via Rotterdam in te voeren. De Belgische regering en de havendiensten zijn van deze beslissing op de hoogte gebracht.

Het Antwerpse Frans-talige blad „La Metropole" schrijft, dat een ware ramp de haven van antwerpen bedreigt indien het voorbeeld van Ougree Marihaye zou worden gevolgd door andere Belgische ondernemingen. Ondanks de dringende verzoeken van de leiders der Belgische industrie de haventarieven te herzien, heeft men geen enkele stap ondernomen om hierin wijzigingen te brengen, aldus het blad.

Thans heeft een Belgische firma, die er genoeg van had, zijn kostprijs op abnormale wijze te zien beinvloeden, besloten de Antwerpse haven te boycotten, ten gunste van onze meest gevreesde concurrent. De weg is hiermee gewezen en zonder twijfel zullen andere ondernemingen een dergelijke beslissing nemen. Aldus „La Metropole".

Opwinding in Vredesstad

SEOEL. Over de onlusten in het Indische „vredesdorp" waarbij een anti - communistische gevangene werd doodgeschoten door Indische troepen, wordt nader over de oorzaak gemeld, dat vijf artsen, vertegenwoordigend de vijf neutrale landen, probeerden een barak met Chinese en Noordkoreaanse zieken binnen te gaan, doch daar werden geweerd. Zij hadden zulks al twee dagen vergeefs gepoogd. Ditmaal werden zij vijandig ontvangen door deelneming van Noordkoreanen uit een belendende bakar, die een dreigende houding aannamen. De Indische wachten, die de orde wilden herstellen, schoten, toen zij door vijfhonderd gevangenen in het nauw werden gebracht.

De gevangenen in het „vredesdorp" zijn reeds enige dagen opgewonden over de vertraging van de „uiteenzettingen", voor het aanhoren waarvan zij naar de gedemilitariseerde zone werden overgebracht, doch door een aantal hunner onnodig wordt geacht.

Taft-Hartley-wet van toepassing

WASHINGTON. - President Eisenhower heeft de wet-Taft-Hartley van toepassing verklaard op de havenstaking aan de Amerikaanse Oostkust. Deze wet geeft de rechtbanken het recht stakingen, die gevaar voor 's lands veiligheid opleveren, tachtig dagen op te schorten.

EUROPEES ELFTAL VERSLOEG BARCELONA

AMSTERDAM. Ruim 58.000 toeschouwers woonden gisterenavond de avondwedstrijd van het voorlopig FIFA-elftal tegen FC Barcelona bij. De uitslag was een 5-2 overwinning voor het Europese elftal. De ruststand was 1-1. (Een uitgebreid verslag van deze wedwedstrijd volgt later op de ochtend - red. ANP).

OUD-EGYPTISCH PREMIER MOET HANGEN

CAIRO. Ibrahim Abdel Hadi, de vroegere premier van Egpyte is - zoals gemeld- ter dood veroordeeld middels ophanging.

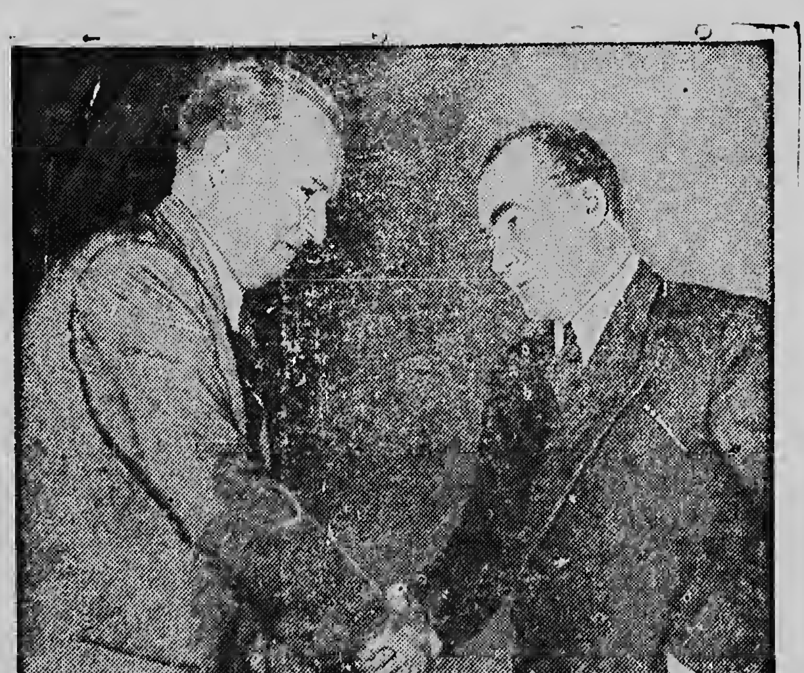
Het Hof heeft bovendien de confiscatie geeist van alle door hem op onwettige wijze verkregen goederen.

COMMANDEUR BOS NIEUWE COMMANDANT NEDERLANDSE ANTILLEN

DEN HAAG. De Marine Voorlichtingsdienst te Den Haag heeft het bericht, dat de commandant van de Koninklijke Marine in de Nederlandse Antillen, commandeur Hessing binnenkort zijn functie als zodanig zal neerleggen, en opgevolgd zal worden door commandeur Bos, bevestigd.

YANKEES VERSLOEGEN DODGERS

NEW YORK. Zeventigduizend toeschouwers woonden gisteravond de eerste wedstrijd van de zogenaamde New World Baseball Series te New York bij tussen de New York Yankees en de Brooklyn Dodgers, welke met 9-5 door de Yankees werd gewonnen.

JACOB MALIK keerde, tegen veler verwachting in, tijdig uit Moskou naar New York terug om aanwezig te zijn bij de debatten in de Assemblee. Ter begroeting was Georgi Zarubim (rechts), de Russische ambassadeur in de V.S., aanwezig.

Teleurstelling in Frankrijk over verdere versterkingen in Indo-China

„Le Monde" oefent critiek op het besluit van de Franse regering om nieuwe bataljons naar Indochina te zenden tegenover een aanvullende hulpverlening van 385 millioen dollar van Amerika ten behoeve van de Indochinese oorlog.

„Reeds ruim een jaar is aan de Franse openbare opinie te verstaan gegeven — aldus het blad —, dat het Franse expeditie-leger in Indochina allengs vervangen zal worden door eenheden van Vietnam en dat de eenheden, die zodoende vrij gemaakt zouden worden, ons Europees vasteland zouden versterken. Dit argument was zeer nuttig om de tegenstanders van het Europese leger ervan te overtuigen, dat wij spoedig niets te vrezen zouden hebben van een Duitse deelneming. Nu wordt ons verteld. dat tenminste twee regimenten uit Duitsland zullen vertrekken naar het Verre Oosten. Een hiervan is een Algerijns regiment; het andere Marokkaans. Het vereist aanzienlijk optimisme, aldus Le Monde, om zich te verbeelden. dat dit op enigerlei wijze onze betrekkingen met Noord-Afrika ten goede zal komen."

Het blad verklaart tenslotte, dat Frankrijk het risico loopt in het nabije verschiet niet meer te worden dan een „bevoegde politie-agent in een volkomen onafhankelijk Vietnam."

LUCHTVAARTCENTRUM IN MEXICO

MEXICO. De I.C.A.O. heeft in Mexicostad een internationaal luchtvaartcentrum opgericht, waar studenten uit verschillende landen een opleiding zullen krijgen in de luchtnavigatie, -radiografie, -meteorologie en -veiligheid. Hiervoor bestaat grote belangstelling; 160 studenten uit bijna alle Latijns Amerikaanse landen hebben zich bij de opening laten inschrijven.

FRANCO'S POSITIE VERSTERKT

MADRID. Honderdduizenden mensen juichten vandaag generaal Franco toe, toen deze verscheen op het balkon van het nationale paleis, ten teken van instemming met de Spaans-Amerikaanse overeenkomsten van hulpverlening in ruil voor militaire bases, welke jongstleden Zaterdag werden ondertekend. De betoging vond plaats tegenover het paleis op de Plaza de Oriente, het grootste plein in Madrid.

Franco, die gekleed was in een gala-uniform van opperbevelhebber der Spaanse strijdkrachten, was geflankeerd door zijn ministers.

Krachtens de overeenkomsten hebben de Verenigde Staten het recht gebruik te maken van Spaanse lucht- en marine-bases tegenover een militaire en economische schenking van 226 millioen dollar

Katholieke Kerk excommuniceert verraders

VATICAANSTAD. De r.k. Kerk heeft vandaag allen, die betrokken zijn geweest bij de schorsing van Stefan kardinaal Wyszynski, de aartbisschop van Gniezno en Warschau, van zijn functies geexcommuniceerd. De H. Congregatie van het Consistorie heeft dit besluit vandaag bij decreet afgekondigd. Zij noemde de schorsing van de kardinaal een „heiligschennis".

Jongstleden Maandag maakte de Poolse radio bekend, dat de Poolse communistische regering kardinaal Wyszynski van al zijn functies ontheven heeft en „hem had toegestaan zich in een klooster terug te trekken".

De excommunicatie, die aan de H .Stoel voorbehouden is, betekent, dat iemand, die aldus gestraft wordt te zijner tijd alleen vergeven kan worden door de H. Stoel en niet door 'n lager kerkelijk orgaan.

MAROKKO BLIJFT WOELIG

CASABLANCA. Velgens de politie te Casablanca is de geweldpleging in Marokko opnieuw opgelaaid na de betrekkelijke rust in de afgelopen dagen. Vanochtend is een zelfvervaardigde bom ontploft onder een auto in het gemeentelijke zwembassin te Casablanca, waardoor de wagen ernstig werd beschadigd. Twee bommen werden geworpen in de woning van een Marokkaanse inspecteur van politie, doch kwamen niet tot ontploffing.

UITBUNDIGE VREUGDE

CASABLANCA. Te Meknes in Marokko heeft een inheemse vrouw zich ter gelegenheid van een Mohammedaans feest, dat gepaard gaat met in een toestand van trance uitgevoerde dansen, met een dolk ernstig gewond. Zij is in een ziekenhuis opgenomen. De vrouw beging de zelfverwonding, nadat zij gezien had, dat mannelijke dansers glazen in hun handen verbrijzelden, waarna zij het glas inslikten.

BANKBILJETTEN-REGEN

WENEN. In een straat in Wenen heeft een man, wiens verstandelijke vermogens op het ogenblik door psychiaters worden onderzocht, bankbiljetten van honderd schilling (ongeveer NAf 7,50) uit het raam van zijn woning geworpen. De politie heeft de bankbiljetten tot de waarde van 2500 chilling kunnen achterhalen.

LEEST DE ARUBAANSE COURANT

De Strijd om het Recht (21)

door HANS G. KRESSE

Wanneer zij in volle draf de binnenplaats van de burcht oprijden, ziet Baldon tot zijn verwondering hoe daar vele krijgers verenigd zijn. Terwijl hij zich uit het zadel laat glijden vraagt hij zich afwanend af, wat dit nu weer te betekenen heeft. Er hangt een sfeer van nerveuze opwinding. De aanvoerders staan bijeen en praten gedempt met elkaar. Zij blikken verstolen naar de vreemdeling. Deze krijgt echter geen tijd om zijn verwondering de vrije loop te laten, want reeds voert Lauri's gemantelde boodschapper hem haastsig mee. Als zij voorbij gaan stijgt er een dof gemor onder de verzamelde mannen op. Het bevalt Baldon allerminst. Een vage angst maakt zich even van hem meester. In welk wespennest heft hij zich gestoken? Ook de boodschapper schijnt slecht op z'n gemak. Snel voert hij Baldon de burcht binnen. Hun slappen klinken hol door de stenen gangen. Dan schuift de man in de zwarte pij een gordijn terzijde... en voor zich ziet de roofridder de hoge figuur van Lauri. De magiër heeft blijkbaar door het venster de mannen op de binnenplaats gadegeslagen. Nu wendt hij zich om. „Heer Baldon! Goed dat gij gekomen zijt!" „Dat hangt er van af!" zegt de roofridder scherp. „Er is oeit hier iets, Lauri! Wat is er gaande? Ik raak liever niet in een van uw vreemde affairs verwikkeld! Spreek op! Waarom hebt ge me zo snel laten roepen?" „Ah! Ge hebt de onrust van mijn krijgers reeds bemerkt! Wel, het heeft geen zin er omheen te draaien! Zij verlangen hun soldij en dreigen met muiterij. Mijn verzekering dat er betaling in aantocht is, geloven zij niet. De toestand is critiek! Er wordt zelfs gemompeld dat zij onmiddellijk in opstand zullen komen en Eric tot hun vorst uitroepen!" De falsetstem van de magiër wordt schel als hij met een bezwerend gebaar op Baldon toetreedt. „Alleen gij kunt onze plannen nog redden, heer Baldon! Daarom liet ik u roepen. Bezweer de aanvoerders dat uw goud hierheen komt en binnen enkele uren hier kan zijn. Slechts dat zal geloof vinden. Onze macht over dit rijk ligt thans in uw hand...!"

Mulock Houwer defensor di mucha-nan ta exihi dirigimento di parti di gobierno y di particular den e trabao grandi pa Protcha Hubentud ku ta worde discuida

(II)

Con insatisfactorio por a actua; siguiente cifranan ta demonstra claramente:

Na anja 1949, die e 49 mucha hombernan cu continuabente ta cai den man di polis ta diez solamente por a worde tumá na institucionnan. Di un grupo di 8 mucha muher ta 1 por a logra di hanja un lugar pa bai. Na anja 1950 di 51 mucha hombernan 5, y di ocho mucha mulernan, ni un. Na anja 1951, di 131, 15 a hanja lugar, na anja 1952, di 90 mucha homber 6, y di 11 mucha muhernan 3.

E cantidad di mucha huhernan di menor di edad cu mester worde mandá na institucionnan, y realidad ta mucho mas hopi. Pero pakico mester preocupa, siendo cu nunca no tin lugar pa manda nan?

Dia 18 di Ocober di anja 1852, Hefe di Polis a reporta na Procureur-General, cu na su calculacion tin como 100 mucha homber cu necesariamente mester worde mandá na un lugar pa educacion. 40 tin edad di 8 pa 14 anja, y 60 tin edad di 14 anja p'ariba.

Ki tristo esaki ta, nos por mira den siguiente casonan.

Nan a hanja un mucha homber di 7 anja mará na pia di mesa, mientras su mama, cu na estado di 8 luna caba tabata haciendo su asunto di prostitucion. Mucha muher cu 11 anja di edad tabata comporta nan mes sexualmente malo caba, obligatoriamente nan mester worde skirbi riba lista di prostitucionnan. Hopi bez esaki ta culpa di e bario cu nan ta biba aden, ounque kier saca nan di ey, no a posible. Papiando di e mes carta di Hefe di Polis na Procureur-General, 61 di e muchanan mencioná ta di Aruba, cu mester worde tum, na institucionnan pa educacion. 11 di nan, ta analphabetico, no sa leza ni skirbi, mientras di apenas otronan por skirbi nan nomber of firma, dos ta bebedo di bay-rum.

Durante mi bishita na Aruba, un dia mi a hanjt na cas di un familia bon conoci, un mucha di 12 anja cerá den kamber pasobra mama cu papa no por cu n'é, un faltado di school di primera clase, y semper ta busca amigonan pa busca maldad pa haci. Hopi biaha nan a pidi gobierno pa yuda nan. pa manda e mucha na un institucion, pa evita pa e mucha bira peor, pero semper na ultimo ta den e kamber nan mester cerele.

Un otro mucha di 17 anja continuamente ta lastda riba caya. dos biaha el a hanja proces-verbal, pero nada no ta yuda. Di su grandinan no tin ningun cooperacion. E tata ta biba con cu ta y ta bebe hopi, e mama nunca no ta na cas.

Un tal Antonio A. di 12 anja, tin un ruman muher di 15 anja, cu continuamente ta sali cu amigonan. Su tata a muri. y mama ta ocupa cu asuntonan di abortus. sin cu polisnan por a hanjé. Antes e tabata un prostituto. Di e mucha aki kico nos por spera? E no ta bai school nunca, horta aki y aya. Ningun caminda no por manda e mucha aki. pasobra no tin lugar.

Rafael di 12 anja. majó di su 9 otro rumannan, tambe ta un otro. Su tata ta un buraché y un bandido. Varios. Varias bez e tata a hanja boet pa maltrato di su casá. Di e grandinan aki kico nos ta spera? Y kico por worde haci pa yuda e mucha? Otro Belto, di 11 anja, otro Clarence di 11 anja tambe, mama a muri. e tata desesperá no sa kico mas pa hací cu e yiu, cu ta lamta un bandido, e tata a traha un hoki di palo y ta cera e yiu aden, ora cu e tata no por wanta mas.

Asina nos por sigui. mentando nomber nan. Ta dos anja caba cu polisnan y Reclassering y Kinderbecherming ta tratando duro pa trece mehoranza den e situacion aki. pero tur dos ta sin podernan suficiente.

Na anja 1949, tabatin nota den registro di polisnan. 42 hoben cu enfermedad enfectnoso, 42 hobenes riba lista di prostitucion, siendo 6 di 14 anja y 2 di 15 anja. 5 di 16 anja, 8 di 17 anja. 7 di 19 anja y 5 di 20 anja.

Majoria di nan ta hopi tempo conoci caba. Comentario no ta necesario, siendo nos tur sa con polisnan ta tratando pa evita tur esaki. Pero ta awa riba manteca cu e grandinan no ta duna nan cooperacion, cu Sta. Rosa no tin lugar, cu gobierno no ta traha lugar pa e hobennan aki.

Stichting voor Reclassering y Kinderbecherming, na Aruba y Curacao fundá na anja 1917 — aunque cu tur bolwntad y amor, no por haci mas cu loke nan ta haciendo caba. E empleadonan tin nan man yen, ni tampoco no ta satisfactorio pa mezelamento di asunto di grandinan hunto cu asuntonan di hubentud.

E ta sigi.

Na unda Irene Rosser ta?

Verpleegster wapu a actua contra inhusticia

Ocho dia despues, 5 di April 1953, riba un dia di Pascu, Donald Harrison ta muri.

Esaki ta principio di e scandal di mas grandi cu Inglatera a conoce den ultimo anja-nan. Manera mester ta di un democracia verdadera, bida di un hende na Inglatera ta sagrado. Ni den bario di criminal-nan di Inglatera polis-nan por camna cu arma, esaki ta pa evita matamentu di ladrona-nan. asína tambe Ingles-nan ta exíhi di tur institucion-nan oficial pa protcha bida di cualkiera y den cualkier circumstancia. Si no tabata ta pa Jan Nicholson y Irene Rosser cu a hasi e juramento den e corredor di Hospital e dia-nochi di jubida, ningun hende lo a hanja sa, den cual circumstancia tristo e artillerist Harrison a muri.

Dia 28 di Maart anochi. Jan tabata tin otro encuentro secreto cu su comprometida Irene. den e corredor di e hospital di Meston Hall. Un rato despues Jan a bolbe den su camber y a bai drumi. Den e cama banda di diele pobrecito Harrison tabata drumi riba su lomba y mirando strak na plafond. Su cara ta hopi hala. no tabata parce cara di un hoben jen di bida di 18 anja di edad. Su wowo-nan tabata blanco y su cara tin hopi vlek.

Nicholsen a kohe su man-nan nervioso cu tabata riba e klok tene. „Bo ta tende mi. Donald?" e ta puntra. „Ta Jan Nicholsen ta papia cu bo, bo am[illegible]

„Amigo!".... [illegible] palabra manera [illegible] dicho. „Mi no tin amigo. mi [illegible]" [illegible] no a sali.

Su dia siguiente [illegible] Domingo. tabata dia di bishita-nan. Di mainta sala nr. 12, tabata jen di bishita. Srta John. tabata tin liber e dia aki. E solda-nan cu por camna. tabata juda nan amigo-nan cu ta drumi na cama, tresendo awa pa nan feita etc. Donald Harrison tambe tabata, den su cama. y Jan a probecha di ocasion. cu srta John no tabata presente pa trece poco awa tibia pa Donald. Net na e momento aki Majoor Hobson ta camna drenta. hunto cu otro doktor mas y su ajudante-nan pa bishita di pashent-nan. E majoor ta camna bai derecho cerca Donald, cual ta forsa sinta mas recht cu ta posibel den su cama. Na su cara bo por mira con e ta sclama di dolor.

„Pakiko bo no a lanta hasi loke bo mester hasi?" e majoor ta puntra bruto.

„Mi... mi no ta sinti bon, majoor. Mi tin dolor na..."

„Mi no a puntra bo, na unda bo tin dolor, pakiko bo no a lanta di e cama ei? Y ta kende a trese e awa pa bo?"

E hobencito solda ta tratca di bisa. „Aml..."

E ora ei. Jan a hala para serca. „Ta ami a trese awa pe, majoor. Harrison ta hopi malo di verdad. Henter anochi el..."

Bruto e majoor ta interumpelo. „Nicholson, mi no ta kere cu bo entencion ta pa hanja castigo, ta verdad? Si awe no tabata un diadomingo lo mi a reporta-bo. Pa di ultimo vez, mi ta bisa bo y tur e otro-nan den e sala aki, ku ningun hende mag move un dede pa juda Harrison. Si e mes no por lanta busca su cuminda, anto e mester keda sin cume. Esun cu trata di hasi contrali di mi orde, lo worde

SCANDAL DEN HOSPITAL TA TRASTORNA INGLATERRA

reporta. Comprende?"

Jan Nicholson, a queda para queto.

„Mi ta puntra bo, si bo a comprende mi, solda Nicholson!"

Nicholson su ja den ta heribi, pero e ta domina su mes, y ta bisa: „Segun bo orde, majoor. Ma comprende."

Dos dia despues, Djamars dia 31 di Maart otro drama ta tuma lugar den sala nr. 12. Tur Djamars e director di e hospital militar, Alfred Gleave, ta inspecta su pashentnan. Alfred Gleave a drenta servicio como doktor desde anja 1934, y diferente bez caba e la hasi promesion y a hanja decoracion. Riba e dia aki e la drenta e sala pa mas o menos 11 'or di mainta, hunto cu e doktor y su ajudante-nan. E la pasa tur rond, y papia algu cu tur e mucha-nan. Ora cu e a jega na cama di Jan Nicholson, e la puntra.

„Tur cos ta okay, Nicholson? Den curso di e siman aki bo ta kere cu bo por bai trobe serca bo troepa?"

Nicholson a lanta para. „Sigur, Overste. cu mucho gusto. Y si bo ta permiti mi di bisa un observacion..."

„Si, kiko a pasa?"

„No ta tocante mi mes, ta di mi amigo Donald Harrison. E ta..."

„Un momento", majoor Hobson ta interumpi. E la cuminsa papia poco-poco cu e overste. Gleave a mira Harrison prome y despues Nicholson.

„Bo atencion pa bo amigo, ta masja bunita, Nicholson, pero mi ta kere cu mehor bo laga e asunto ei pa nos over." Overste Gleave a sigui cu caminda y sigui inspecta otro pashentnan.

„Danki mi amigo", Harrison ta murmura, ora cu Jan ta para banda di su cama.

Nicholson, ta busa palabra, e kier papia un cos. Harrison ta hala rosca grandi. Na fin e ta bisa poco-poco. „Por si acaso si mi muri, Nicholson, bisa mi mama pa mi tur loke nan a hasi cu mi aki denter. Y bisa e otro-nan tambe..."

Nicholson ta murmura casi incapas. „Stop di papia cos di idiot. Un hoben manera abo muri. Claramento mi ta bai hasi poco babel riba e manera cu nan ta trata bo. Esei bo por ta sigur di dje. Y bo mama tambe lo hanja sabi. Ma kiko bo kier men ku e otro-nan.?"

„Esei bo sa", Harrison ta bisa cu hopi trabao.

Esei tabata ta ultimo palabranan cu Donald Harrison a papia. Su manecer e tabata ta for di tino. E verpleegster cu a subi warda prome mainta a spanta di mirele y a cure bai mesora. Un rato despues srta. John a jega. E la zak over di e hoben solda, y ta manera cu e la bira blek. Tur e solda-nan den sala un ta drei mira otro. Srta John, a jama telefon mes ora pa majoor Hobson. E judante-nan a pone un scot rond di Donald su cama, y rato despues den sala ta keto keto, de bez en cuando tabata tin un murmuracion.

Casi mei ora, majoor Hobson a keda serca e solda Harrison. Rato despues nan a hiba Donald Harrison riba un brancard.

Nicholson a lamta y a bai para banda di e porta, y ora ku Harrison ta pasa banda di dje, e ta sacudi su cabez. „Donald, mi sa kiko mi a priminto bo..."

Donald Harrison kier lamta su cabez, pero e no por. E ta glimlach flauw caina.

Esaki ta di ultimo cu Nicholson y e otro soldanan den sala nr. 12 a mira di Harrison. Cuatro dia despues, dia 5 di April, e ta muri...

Djaluebes, dia 9 di April, Nicholson lo ta sali di Hospital. Un anochi prome, e tabata tin otro encuentro cu Irene den corredor.

„Una vez cu mi ta serca mi grupo, mi no por hasi nada mas. Awe ta mi ultimo dia. Majoor Hobson".

„Majoor Hobson!" Irene ta esclama, „Serca dje bo no ta gana nada. Awe ma trata di mirele. Pero casi sigur e sa pa kiko mi kier pápia cu nele, pasombra nan no a laga mi pasa serca dje. „No Jan, nos mester hasi algo, si nos no protesta con un solda ta muri den un hospital pa via di mal trato, nos tambe tin parti di e inhusticia aki. Mi no por ta un bon verpleegster nunca si mi no por conta cu e pashent nan ta worde bon trata."

Jan Nicholson ta kohe su man-nan tene, y ta mira den su cara.

„Bo tin razon. Y ami por ta un bon solda, solamente si e oficialnan tambe ta cumpli cu nan debernan.

„Mi sa un cos, mi tin un idea, con nos por dwing nan di scucha nos..."

Kiko nos por hasi, e dos hoben nan ta puntra otro jen di preocupacion?

E historia di e cama bashi, y kiko nan a hasi pa pone e desordo aki na conocimente di mundo henter, estimado lector por lesa den nos edicion di manjan...

CAMBIO DI ORA-NAN DI POSTSLUITING TEMPORAL

Directeur di Postkantoor ta participa nos, pa motivo di cierto trabao-nan di post anualmente, for di dia prome di October te dia 28 di October ora-nan di postsluiting lo ta mei ora mas trempran cu oranan di costumbra. Nos ta suplica na publico pa duna bo cooperacion.

KEUR-MENTO PA THEATRO-NAN

Di dia prome di October pa ailanti. tur theatro cu no ta den bon condicion manera reglamento-nan, lo hanja boet, of por worde cera, si polis nan ta hanja esaki necesario.

REUNION URGENTE DI EILANDSRAAD

Pa 5 'or di awe tardi di repente a worde trata pa tene un reunion urgente. Agenda ta trata di dos punto solamente: Eleccion di un Deputado y peticion di senor Petrona pa hanja despensa di e prohibicion pa miembro-nan di Eilandsraad por hasi trabao pa e Isla akl.

Tur es tem' nos ta keda babuca di tanto urgencia di e reunion aki. Y nos ta masja niewskier pa sabi resultado.

PRACTICAMENTO DI BOMBERO-NAN NA DAKOTA

Ayera tardi na Dakota tabata tin practicamento cu e auto di candela di Dakota, tambe e dos brandspuit nan di playa y un avlon di sport.

AANBESTEDING VERNIEUWING ELECTRISCHE INSTALLATIES

Op Maandag 19 October zal het Hoofd van de Dienst Openbare Werken op Aruba des voormiddags om elf uur op zijn kantoor in het openbaar aanbesteden de vernieuwing van de electrische installaties in diverse gouvernementswoningen en -gebouwen. Bestek en tekeningen zijn verkrijgbaar op het kantoor van de dienst, tegen betaling van ƒ 2.50 per stel.

BATEN MARINIERSFEEST VOOR KANKERBESTRIJDING

Wij schreven al eerder over het grote dansfeest dat Zaterdagavond op Savaneta wordt gehouden en dat belooft een van de meeste geanimeerde van de laatste jaren te worden.

De voorbereidingen zijn in volle gang en wij mogen verklappen dat behalve een dansfeest daarnaast ook een complete fancy fair wordt ingericht. De toegang tot het festijn is vrij en de prijzen van de comsumptieartikelen en attracties bescheiden. Er wordt echter zo grote belangstelling verwacht, dat er toch nog wel een batig saldo zal zijn en de Mariniers, gulhartig als steeds, hebben besloten de eventuele baten in zijn geheel te storten in het Arubaanse fonds voor de kankerbestrijding. Een extra reden om morgenavond dus naar Savaneta te gaan......

HET ARUBAANS VOETBALTEAM

De volgende personen zijn aangewezen om deel uit te maken van de voetbaldelegatie die naar Curacao vertrekt: Leiders: Frere Henricus en de Heer de Lange; Spelers: Reijers, de Kort, La Rosa, G. Kelly, Helder, Perez, Molina, M. Kelkboom, C. Briezen, Paulina, Jansen, Jacobs (Caballo) G. Brion, Dirksz, Martinus, Penha, Arends (RCA) en Kemp.

(Vervolg van pag. 1)

„Dat weet je," fluisterde Harrison.

Dat waren de laatste woorden die Donald Harrison sprak.

De volgende morgen, op Woensdag, was hij buiten bewustzijn. De ziekenverpleger, die 's ochends vroeg op zaal 12 kwam, keek verschrikt naar Harrison en liep snel de zaal uit. Een ogenblik later kwam zuster John. Zij boog zich over de jonge soldaat heen en het leek alsof zij verbleekte. De mannen in de zaal keken elkaar aan. Zuster John telefoneerde en enkele ogenblikken later verscheen majoor Hobson. De assistenten zetten een scherm om Harrisons bed. In de zaal was het stil geworden en van achter het scherm klonk af en toe wat gefluister.

Bijna een half uur lang bleef majoor Hobson bij soldaat Harrison. Toen kwam zuster John achter het scherm vandaan, telefoneerde, en enkele minuten later kwamen twee verplegers die de schermen opzij schoven en Harrisons bed naar een van de kleinere kamertjes in de gang reden.

Nicholson was bij de deur gaan staan en toen het bed langs hem werd gereden, knikte hij Harrison toe en zei: „Donald, ik weet wat ik beloofd heb......"

Donald Harrison probeerde zijn hoofd op te tillen, maar het gelukte hem niet. Hij glimlachte.

Nicholson en de mannen van zaal twaalf hadden hem voor de laatste maal gezien. Vier dagen later, op 5 April, stierf hij.

Op Donderdag, 9 April zou John Nicholson uit het hospitaal ontslagen worden om naar zijn legeronderdeel terug te keren. De avond tevoren ontmoette hij Irene Rosser weer op de gang.

„Als ik eenmaal weer bij de troep ben", zei Nicholson verbeten, „kan ik niets meer voor Harrison doen. Vandaag is mijn laatste kans. Majoor Hobson..."

„Majoor Hobson!" riep Irene Rosser uit. „Bij hem bereik je toch niets. Ik heb me Maandag bij hem gemeld, maar hij wist zeker waarvoor ik kwam, want hij was niet te spreken. Ik been immers maar een leerlingverpleegster. Daarna ben ik met zuster John gaan praten. Ze zei, dat de kwestie jammer was, maar dat dergelijke dingen nu eenmaal konden gebeuren.

Neen, John, wij moeten iets doen. De mensen moeten het te weten komen. Als wij er niet tegen protesteren dat een soldaat in een Brits ziekenhuis door verkeerde behandeling sterft, zijn wij zelf ook schuldig. In een Brits militair hospitaal mag zoiets niet gebeuren. Ik kan geen verpleegster zijn als ik er niet op rekenen kan dat mijn patienten goed worden behandeld."

John Nicholson nam haar verhitte, opgewonden gezichtje tussen zijn handen en keek haar in de ogen. „Je hebt gelijk", zei hij „En ik kan alleen dienen in een leger waar de officieren hun verantwoordelijkheid kennen. Maar wat kunnen we doen? Niemand zal naar ons luisteren..."

„Ik weet iets", zei Irene Rosser. „Ik weet hoe wij hen kunnen dwingen om naar ons te luisteren..."

(Wordt vervolgd)

TRAVEL-BUREAU MADURO

Visit our Office in ORANJESTAD · MADURO BUILDING · NASSAUSTRAAT
or in SAN NICOLAS . PALAIS ROYAL BLDG. · B.v.d. VEEN ZEPPENFELDTSTR.

for your RESERVATIONS on:

K.L.M. Royal Dutch Airlines
Pan American World Airways System Inc.
and any other Airline.

Line	Route	
Holland-America Line Cunard Steamship Company Ltd. United States Lines	from New York to Europe	vise versa
Sitmar Lines Linea "C" Fratelli Grimaldi	from Curacao to Italy	vise versa
New Zealand Shipping Company Shaw Savill Line Port Line	from Curacao to England	vise versa
Johnson Line	from Curacao to Europe (Antwerp) v.v.	
Fred Olson Line	from Aruba ,, ,,	
Companhia Colonial de Navegaçao	from Curacao to Portugal	vise versa

We take care of HOTEL, BUS, TRAIN and TOUR reservations -:- Travel- and Baggage Insurance

ORANJESTAD No, 1735 - 1736 -: Telephone :- SAN NICOLAS No. 5239